Dosarul nr. 5r-56/25
4-25061301-18-5r-05052025

H O T Ă R Â R E
judecătorească contravențională

02 iulie 2025 or. Anenii Noi

Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător: MUNTEAN Vitalie
grefier: RENCHEZ Natalia
cu participarea:
agentului constatator RUDNIȚCHI Dumitru

examinând în ședință publică, contestația înaintată de Martalog Tudor, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 09.04.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, Rudnițchi Dumitru și a deciziei de sancționare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La data de 09.04.2025, în privința lui Martalog Tudor a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria *****, pentru faptul că în perioada anului 2024, în s. Speia, r-nul Anenii Noi, a acceptat primirea bunurilor care nu i se cuvin în scopul exercitării sau neeexercitării unor drepturi electorale.

Acțiunile lui Martalog Tudor au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25.000 lei.

Contravenientul Martalog Tudor, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, întocmit la 09.04.2025 pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, la data de 23.04.2025, a depus contestație împotriva acestui act.

În motivarea contestației invocă, la data de 09.04.2025 în localitatea Speia agentul constatator ar fi stabilit precum că, el ar fi implicat în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumului constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că el ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

A luat cunoștință cu procesul verbal la data de 09.04.2025. Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă.

Referitor la cele constatate de agentul constatator își exprimă dezacordul din următoarele considerente.

Nu recunoaște vina. Nu este de acord cu procesul verbal și Decizia de sancționare, considerînd că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa ei, nu a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului, nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus/ă a unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atît pe el cît și întreaga familie.

În așa mod, ea a fost sancționat/ă potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. 1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art. 425 și 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilorb cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rînd cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatatea proedurii în cauza dată.

Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. Agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens, un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze incluisv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Potrivit Deciziei de sancționare el ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false și abuzive. Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică? O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este aprobat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă acești baniau fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este aprobată accepatrea participării la alegeri din interes material. Nu este aprobat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicînd o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constituitive ale contravenției.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, nelucidînd pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

Astfel, contravenientul Martalog Tudor a solicitat declararea nulă a procesului-verbal cu privire la contravenție din 09.04.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, Rudnițchi Dumitru și a deciziei de sancționare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Agentul constatator, Rudnițchi a Dumitru, în ședință de judecată a susținut cele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție. Consideră că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție au fost acumulate toate probele de vinovăție a lui Martalog Tudor. A solicitat instanței, respingerea contestației ca neîntemeiată.

Contestatarul Martalog Tudor în ședință de judecată nu s-a prezentat, astfel, instanța de judecată în temeiul art.455 alin. (3) Cod contravențional, a dispus examinarea contestației în lipsa lui Martalog Tudor.

Audiind agentul constatator, examinând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor invocate în contestație, verificând procesul-verbal de constatare și de sancţionare a contravenţiei în baza căruia a fost aplicată sancţiunea, instanţa reţine următoarele.

Contestaţia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie a fost depusă de către petiţionar cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional.

Instanţa va reţine că, pentru a putea fi sancţionată o faptă contravenţională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerinţe: esențial, constând în încălcarea cu vinovăţie a unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancţiuni prevăzute de lege, și extrinseci, constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens – agentul constatator. În plus, agentului constatator îi revine obligaţia de a respecta o serie de forme expres prevăzute de Codul contravenţional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existenţa faptei, vinovăţia contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, precum şi procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, sunt în drept să conteste decizia emisă de către agentul constatator în cazul în care nu sunt de acord cu aceasta sau dacă ea a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de cod.*

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentulconstatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenta contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional.

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 458 Cod contravențional, instanța de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părților, să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces.

Articolul 425 Cod contravențional stipulează că, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la

constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului – verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul- verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie, dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul – verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui Martalog Tudor de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Codului contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Martalog Tudor a comis fapta imputată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria/numărul ***** din 09.04.2025 întocmit în privința lui Martalog Tudor, este anexat doar procesul-verbal de audiere a persoanei în privința cărei a fost pornit procesul contravenționl, Martalog Tudor potrivit căruia ultimul nu-și recunoaște vina de săvârșirea contravenției imputate (f.d. 43).

Totodată, din materialele dosarului, și anume din extrasul anexat, sursa căruia nu poate fi identificată (f.d. 14), nu poate fi constatată cu certitudine săvârșirea contravenției imputate lui Martalog Tudor.

Subsidiar, înscrisurile anexate cum ar fi: copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025; copia ordonanței procurorului delegat în Procuratura Anticorupție Carajeleascov Cristina din 08.11.2024; copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025; copia procesului verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 06.11.2024; copia procesului verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 09.12.2024; copia ordonanței procurorului delegat în Procuratura Anticorupție Carajeleascov Cristina din 11.12.2024; copia ordonanței procurorului delegat în Procuratura Anticorupție Carajeleascov Cristina privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024; copia ordonanței procurorului delegat în Procuratura Anticorupție Carajeleascov Cristina din 22.10.2024; copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22.10.2024 (f.d. 15-42), deasemenea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator or, nu este o careva legătură dintre circumstanțele constatate prin aceste acte procesuale și cauza contravențională în privința lui Martalog Tudor.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Codului contravențional.

Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către Martalog Tudor urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că, Martalog Tudor a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Codului contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) din Codul contravenţional, constituie contravenţie și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În speţă s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal seria/numărul ***** din 09.04.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, Martalog Tudor a fost sancţionat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "*bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă*".

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este imputată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Instanța de judecată reține că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul-verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Martalog Tudor a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, Martalog Tudor a acceptat și primit careva mijloace.

În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, instanța reține că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui Martalog Tudor, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În condițiile enunțate, instanța de judecată conchide că în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui Martalog Tudor, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Codului contravențional.

Potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.*

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.*

Din motivele expuse în prezenta hotărâre, deoarece în speță în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, în situația în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acțiunile lui Martalog Tudor ar fi existat elementele contravenției stabilite de art. 47^1 alin. (1) Codului contravențional, instanța de judecată, pornind de la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Codului contravențional coroborat cu art. 461 Codului contravențional, consideră necesar de a înceta procesul contravențional, intentat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 09.04.2025, prin care lui Martalog Tudor i se impută comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în legătură cu faptul că în acțiunile ultimului nu este întrunită fapta contravenției.

În temeiul celor expuse și conform prevederilor art. art. 395, 441 alin. (1) lit. a), 443, 445, 460-462 Cod contravențional, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația înaintată de către Martalog Tudor, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 09.04.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, Rudnițchi Dumitru și a deciziei de sancționare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se încetează procesul contravențional în privința lui Martalog Tudor, intentat în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din momentul pronunțării ei, iar pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecată, de la data înmânării copiei hotărârii judecătorești, conform art.463 alin.(1) din Codul Contravențional.

Președintele ședinței,
judecător MUNTEAN Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecător MUNTEAN Vitalie